

Angelique – Fibromyalgie en borderline

"Mijn naam is Angelique en ik ben 45 jaar. Er is afgelopen zomer eindelijk, na 18 jaar steeds zeker van de pijn te zijn geworden en uiteindelijk de dokter gesmeekt te hebben om een spuitje te krijgen om mijn leven te stoppen omdat ik niet meer kon van de pijn, eindelijk ontdekt dat ik fibromyalgie en borderline heb. Dubbel onzichtbaar dus.

Doordat ik zo met mezelf in de knoop zat op een gegeven moment zijn mijn spieren in mijn nek en rug enorm verkrampt. Ik had enorme angst- en

paniekaanvallen. Alleen zijn de spieren bij mij nooit meer los gegaan, dus is in de jaren mijn pijn steeds erger geworden.

Na veel ziekenhuizen gehad te hebben, zelfs in België, werd ik door iemand met borderline op de overeenkomsten gewezen en zij zocht voor mij de meest geschikte plek om daar onderzoek naar te laten doen. Voor mij werd dat Tilburg en ja, na maanden onderzoek kwam het verlossende woord: borderline. Hoewel een ander misschien zou gaan huilen, kon ik alleen maar lachen.

Eindelijk heeft het een naam!

Ik dacht dat ik er nu zo vanaf zou zijn. Maar doordat ik in de jaren een groot verbruiker in medicijnen was geworden kon ik geen auto meer rijden. Vanaf de zomervakantie ben ik dan ook bezig geweest om taxivervoer te regelen. Eindelijk is dat gelukt, zodat ik in januari eindelijk met mijn therapie kon beginnen.

Ik hoop dat ik mijn borderline onder controle kan houden. Ik weet dat dat fibromyalgie niet zal lukken. Ook blijk ik overigens HME-MO te hebben, goedaardige bottumoren bij mijn bewegingsbotten, zeg maar op mijn lange botten. Da's ook een ramp want die beknellen met regelmaat mijn spieren en zenuwbanen."